

APUNTS SOBRE LA LLET QUE SON D'INTERES

“Paraules d’Arcadi Oliveres: Estem obligats a l’esperança. Perquè l’esperança és l’únic motor per a l’acció”.

La llet és un líquid blanc produït per les glàndules mamàries de les femelles dels mamífers per nodrir les cries fins que son capaces de pair altres aliments.

La llet es compon principalment d’aigua (aprox. 87%) ions (sal, minerals i calci) carbohidrats (lactosa), greix i proteïnes. És la matèria primera amb la qual s’elaboren productes lactis com la mantega, el formatge o el iogurt i gelats ,d’entre d’altres.

Es un aliment bàsic de la nostra alimentació que es fa servir des de el Neolític en diverses formes de preparació.

Per la seva importància reproduïm l’article d’en Carles Mundo (ex Conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya) al diari ARA el 5 Novembre 2021 titulat “Volem un país sense pagesos” i escriu:

“ El sector lleter està en un dels pitjors moments de la seva història. En només dos anys a Catalunya han tancat més de la meitat de les granges i les 400 que sobreviuen tenen un futur molt negre. En el kilòmetre zero 1 litre de llet costa a Catalunya 38 cèntims d’euro i els ramaders que la produeixen en cobren 33 i ja van 30 anys que els ramaders cobren el mateix preu.

En L’oligopoli de l’industria làctia i les grans superfícies el preu supera els 60 cèntims d’euro (marques blanques) i ronda els 90 cèntims en marques comercials i sense contar que de la llet que surt de les granges s’extreuen productes de valor com la mantega que amplia el marge de benefici a l’industria làctia i superfícies “.

Com s’ha arribat fins aquí?

Quin es el recorregut que ha estat seguint l’estat espanyol en el mercat dels làctics des de el 12 de Juny 1985 data de adhesió a la Comunitat Econòmica Europea?

En el text d’adhesió la comunitat accepta els excedents (agrís, fruita, oli d’oliva. arròs, blat i vi) de Espanya i nostre Estat accepta els excedents d’Europa (làctics i carn).

En conseqüència Espanya accepta una quota màxima de producció de làctics i la limitació de caps de remat vacu que ha de controlar, identificar i registrar amb una etiqueta en cada vaca lletera.

Es cert que en economia, la recerca del guany i el benefici es la màxima prioritat de qualsevol activitat. En el cas que ens ocupa els països del Nord d'Europa disposen de una meteorologia en regim de pluges i clima més òptimes per la ramaderia, que les regions mediterrànies. Per tant les explotacions ramaderes europees del nord disposen de grans explotacions en granges i ramats comparativament que els del Sud, i els costos d'explotació, farratges, medicaments, transports, tecnologies i processos de producció (economia d'escala) i controls de qualitat, son més avantatjats que els que tenen els ramaders del Sud. El resultat per tant es de bons beneficis i abundants excedents de llet, que col·loquen, als mercats del Sud de la Unió Europea (Mediterrània)

Poc temps després d'entrar a la Unió Europea la balança s'ha inclinat per els subministres de llet dels ramaders del Nord i clarament en m'erna progressiva de la nostra ramaderia.

Considerem ara el concepte de costos que s'apliquen en aquest procés de producció, La llet del Nord per arribar als mercats del Sud, es transportada en camions cisterna per carretera i grans distàncies. El cost de la contaminació dels gasos per CO2 i d'altres no es consideren, tot i que afecten a la qualitat del aire d'una manera evident. Això es tradueix en un augment de malalties que comporten despeses hospitalàries que s'han de finançar-se a través de Sanitat..

El temps mes llarg de transport va en perjudici de la qualitat del producte, ja que s'atraça l'inici del procés del seu tractament a les Centrals lleteres.

Es cert que el preu de compra de la llet per als consumidors durant aquests anys ha anat a la baixa, el qual ha beneficiat als consumidors. La qüestió es que pot passar a partir del moment en que en l'Estat espanyol no quedi cap granja productora de llet de vaca? .

En la lògica del sistema capitalista (que cerca sempre el màxim benefici de les seves inversions) disposar d'un mercat sense competència, suposa l'oportunitat de augment de benefici i en conseqüència, els preus tendiran a incrementar-se sense presa però sense pausa. Es a dir entrarem en un període progressiu d'augment del preu de la llet. I arribarem a pagar-la els preus mes alt de la història. A l'Estat espanyol i en plena producció de llet de les seves granges, al PIB de l'estat sumava el valor aconseguït de tot el sector, i havien milers de treballadors, que cotitzaven els seus imports t. Històricament eren un mercat de llocs de treball que es mantenia. Al desaparèixer les granges, també ho fa un sector clau de la alimentació.

La pandèmia ens ha fet reflexionar sobre el fet de mantenir el subministrament de determinats productes a la vora dels llocs de consum. Estem veient els problemes que causa la manca de xips per la industria del automòbil i alguns farmacèutics (tots ells de la Xina). Es un toc d'atenció de la pandèmia.

Haití tenia un autoabastament d'arròs que produïen els seus pagesos. Els Estats Units d'Amèrica van enviar el seu arròs que gaudia d'excedents i a través de subvencions, al mercat Haitianà a preus molt baixos i durant anys els haitians es van acostumar a consumir l'arròs americà a la vegada deixaven de conrear el seu arròs original.

Al arribar el punt que no existia ja producció en el seu país, els haitians van sofrir augmentos de preus progressius i constants i mes alts que mai en tota la seva història. Els exportadors americans ja podien tenir i recuperar beneficis.

S'havia perdut, la sostenibilitat i autosuficiència d'aquest aliment i depenia totalment de les compres al exterior.

Si alguna cosa tenim molt clara en el canvi climàtic es la conservació de la biodiversitat del planeta i cada cop que es monopolitza un aliment vegetal o animal i s'elimina físicament en ares del benefici del capital i d'una minoria, i que es PERJUDICA al planeta.

Podem trobar d'altres exemples. En la vall del riu Níger a l'Àfrica, les companyies multinacionals del cotó varen estimular als pagesos que cultivaren cotó en lloc dels productes alimentaris propis i que en sortiren molt beneficiats.

Eixís ho varen fer (fins i tots van desviar el caudal del Níger per ampliar las explotacions de cotó existents) En principi tot va anar com ,lo previst, però en el mercat mundial del cotó va haver una baixada de preus que va arruïnar als agricultors africans que a més no tenien producció pròpia de aliments d'origen vegetals ja que havien abandonat prèviament per a dedicar-se al cotó.

El sistema comercial mundial està també al darrere del augment de la pobresa del planeta, El 80% del PIB mundial el gaudeix la població rica, i el 20% del PIB restant la població pobra. Es evident que aquesta tendència comporta un augment de la pobresa mundial. Lo que podria comportar de continuar, a un deteriorament seriós del planeta sense retorn.

Els pobles ens hem de conscienciar a nivell global d'aquesta situació i fer rectificar als poders mundials la realitat d'aquesta economia injusta. I que ha canviar si vol subsistir.

JUSTICIA I PAU SANT JUST DESVERN, NOVEMBRE 2021